

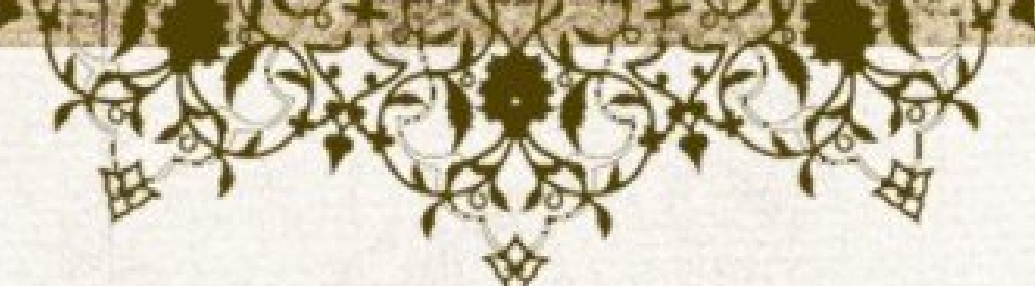
«هو الحکیم»

«نامیدی از درگاه خدا»

سخنران:

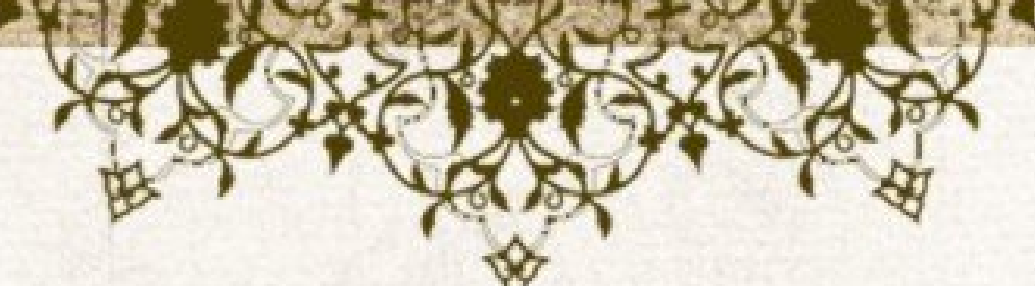
دکتر وحید باقرپور کاشانی

بله! کارهاتو به صورت متداول انجام بده، ولیکن توکلت به او باشه!
امیدت به او باشه! همه چیز دست اوست! بحث‌های خداشناسی وقتی
آدم درگیر می‌شه تو حالت عملیش هم تغییر می‌کنه، چطور؟ ببینید مثلاً
می‌گن خدا قادر؛ «عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» «وَقَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا» علم
داره! قدرت داره! حالا تو یک کاری رو داری انجام می‌دی خدا هم داره
می‌بینه؛ می‌گی: «لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ» قوتم از اوست،
خدایا از تو می‌خوام! می‌ری حرکت می‌کنی! پشتت چی؟ به فوق کوه!
چرا باید ناامید بشی؟ وقتی یک حقیقتی لاحدّ له، قدرت کل که تمام این
قدرت‌ها مخلوق او هستن! هیچان در مقابل او! وقتی که از او بخوای...
او پشتت باشه... امیدت به او باشه... ناامیدی چیه؟! ناامیدی شرکه!

لذا اومد به پیامبر گفت که یک بنده خدایی گناه زیاد کرده، بعد زده به بیابون... توبه نکرده. گفت ناامید شده... اصلاً کلاً از همه چیز ناامید شده... از خدا هم ناامید شده! پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: این گناه ناامیدیش بدتر از تمام اون گناهانِ ولو به اندازه‌ی قطره‌های دریا باشه! ناامیدی شرکه! پس این‌که هیچ‌وقت آدم از خداوند متعال ناامید نباید باشه! یکی ناامید نشه، یکی از عدالت خدا باید بترسی! می‌گن خوف و رجا؛ خوف چیه؟ خوف از خدا، خوف یعنی همین عدالت. وقتی از این عدالت بترسی گناه نمی‌کنی... خلاف نمی‌کنی... چون می‌دونی آدمی نیست که بی‌خیال بشه! مو رو از ماست بیرون می‌کشه!

